

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2023 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie P. A.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 26 stycznia 2023 r., sygn. akt II AKa 157/22, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 20 grudnia 2021 r., sygn. akt III K 61/21,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji oprócz zarzutów rażącego naruszenia przepisów prawa materialnego i procesowego podniesiono także zarzut wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. W tej sytuacji wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest uzasadniony - w ocenie skarżącego - wagą podniesionych zarzutów, a wobec przesłanki z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. zachodzi wysokie prawdopodobieństwo graniczące z pewnością uwzględnienia kasacji. Dodatkowo podniósł obrońca, że „po stronie skazanego wstępują tego rodzaju warunki osobiste i zdrowotne, iż w jego obecnym stanie po przebytej operacji nogi, wykonanie orzeczonej, cytowanej kary byłoby rażąco niehumanitarne”.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter

wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070; z dnia 8 lutego 2022 r., II KO 111/21, LEX nr 3305890*).

W pierwszej kolejności trzeba stwierdzić, że samo powołanie się na treść zarzutów przez autora kasacji nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że z dużą dozą prawdopodobieństwa zaskarżony wyrok zostanie uchylony. Jakkolwiek nie można tego wykluczyć, to jednak brak możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku i powtórzenia postępowania. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Oczywiście rzeczą jest, że wystąpienie bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 k.p.k. prowadzi wprost do uchylenia wyroku bez względu na wpływ tego uchybienia na treść orzeczenia. Jednakże w niniejszej sprawie ocena, czy te uchybienia rzeczywiście wystąpiły, wymaga pogłębionych rozważań prawnych na gruncie jej realiów faktyczno-prawnych, co może nastąpić dopiero przy rozpoznaniu samej skargi kasacyjnej.

Nie negując trudnej sytuacji osobistej skazanego należy podnieść, że okoliczności z tym związane w pierwszej kolejności winny być podstawą dochodzenia przez niego możliwości uzyskania przerwy w odbywaniu kary.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[SOP]

[ms]